

ערב רב

22/02/2018 | המלצת השבוע | רונן אידלמן

"Tap and Touch": המלצת השבוע:

"רוב העבודות בתערוכה אינן חדשות, אבל זה מה שעושה אותה: זו הזדמנות פשוט להיכנס לגלריה קטנה במפלס הרחוב בדרום תל-אביב ולהיתקל בחברות ותיקות שלא ראית מזמן, ואז לשתות יחד קפה באמצע היום, ולא רק לפגוש אותן בפייסבוק". רונן אידלמן על התערוכה הקבוצתית בגלריה ברוורמן בתל-אביב

טל מצליח, "ללא בותרת" 2017

ב גלריה ברוורמן בתל-אביב מוצגת תערוכה צנועה ומפתיעה שאצרה עדי גורה. משתתפות בה שמונה אמניות – יעל ברתנא, מיכל רובנר,

טל מצליח, אניסה אשקר, מאיה ז"ק, סיגלית לנדאו, נירה פרג וברכה אטינגר – מעין נבחרת ישראל של האמניות העכשוויות המובילות, שקריירה אמנותית יפה מאחוריהן, והן עדיין בשיא יצירתן.

אטינגר מציגה שלושה ציורי שמן חדשים – "רחל-פיאטה-מדוזה" (מס' 1, מס' 2, מס' 3) יצירות כמעט אבסטרקטיות של נשים צעירות ומבוגרות. הציורים מטרידים ובו בזמן יש בהם יופי מסתורי, מנחם ומעורר חמלה. הם נדמים כמעין אפריטיף לתערוכה גדולה ומקיפה של אטינגר, או לפחות מעוררים סקרנות לתערוכה כזו.

ברכה אטינגר, "רחל-פיאטה-מדוזה" (מס' 3), 2018

נוסף לעבודות של אטינגר מוצגים בחלל הגלריה הלא גדול עבודות וידיאו-ארט, פסלים, רישומים ותצלומים. כל משתתפת מציגה עבודה אחת בלבד, למעט מאיה ז"ק, שמציגה שני רישומים וגם חלק מהמיצב "חדר שבת" (2013), שהקשר שלו לתערוכה נראה קלוש. בשונה מיצירותיה של אטינגר, העבודות האחרות אינן חדשות, אבל זה מה שעושה את התערוכה: זו הזדמנות פשוט להיכנס לגלריה קטנה במפלס הרחוב בדרום תל-אביב ולהיתקל בחברות ותיקות שלא ראית מזמן, ואז לשתות יחד קפה באמצע היום, ולא רק לפגוש אותן בפייסבוק.

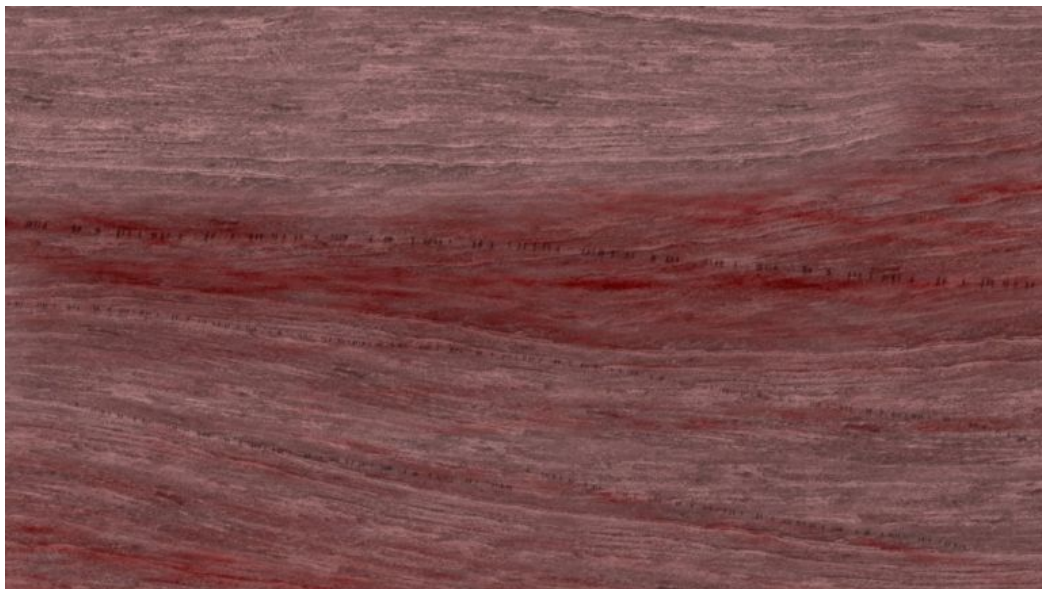
תמיד תענוג לראות עבודה של טל מצליח. ציור השמן שלה "ללא כותרת" (2017) מטלטל וגם מרהיב. בציור ספק חיילים, ספק חיות, צללית ארץ-ישראל השלמה ורצועת עזה, דגים וציפורים. מראשי הדמויות יוצאים דגלים של שתי המדינות. "הגוף הפרטי כזירה לחשיפת הקונפליקטים הפוליטיים בין ישראל לפלסטין", כתבה גורה בטקסט התערוכה. ואכן, המתח שהציור אוצר בחובו מעורר תחושה של מחנק ופריצה החוצה בו בזמן. זו תמונה שצריך לראות ממש, ולא להסתפק בדימוי ברשת.

סיגלית לנדאו, "הריון חוץ רחמי", 2005

נעים היה גם לפגוש מחדש את עבודות הווידיאו הישנות של יעל ברתנא ונירה פרג, שתי אמניות שיוצרות עכשיו עבודות גדולות ומרהיבות. ב"מלנכוליה" (2009) נראית פרג לכאורה משליכה את גופה מגגות הבניינים התל-אביביים שבהם היא גרה לאורך השנים. זו עבודה עם הרבה הומור, חרף המורבידיות שלה, והיא תזכורת לעובדה שגם עבודת וידיאו פשוטה עשויה להיות מהפנטת, לא פחות. תענוג גם לחזור לעבודה החזקה "מלכי הגבעה" של ברתנא מ-2003, התקופה שבה יצרה עבודות התבוננות מצוינות ששיקפו את החברה הישראלית, את הגבריות והמיליטריזם המאפיינים אותה, כמו גם את הנוף והחבלה בו. זאת, בלי הניסיון לייצר אמירות פוליטיות שטוחות ומביכות כפי שהיא עושה היום.

חולשתה של התערוכה הוא בפער בין שמה לתוכן שלה. שם התערוכה, "Tap and Touch", לקוח מפרפורמנס של האמנית ואלי אקספורט מסוף שנות ה-60, "Tap und Tast Kino (Tap and Touch Cinema)" ("במהלך הפרפורמנס חבשה אקספורט על פלג גופה העליון קופסת קרטון מכוסה בוילון קטן, שוטטה ברחובות וינה והזמינה גברים ונשים לשלוח ידיים לקופסה ולגעת בגופה. העבודה חוללה בזמנה שערורייה גדולה ועוררה דיון על הקשר המורכב שבין צפייה להשתתפות ועל פוטנציאל האובייקטיפיקציה של הדימוי הנשי. אמנם כמה מהעבודות בתערוכה שלפנינו "עוסקות בגוף מנקודת מבט גיאוגרפית כמו גם קונספטואלית", כדברי האוצרת, והנושא אקטואלי היום לא פחות, אולם הפער בין שם התערוכה לתערוכה עצמה ניכר. ועדיין, מומלץ מאוד לבקר בה.

מיכל רובנר, "ללא כותרת 19 (פנורמה)" 2015

**"Tap and Touch", יעל ברתנא, מיכל רובנר, טל מצליח, אניסה אשקר,
מאיה ז"ק, סיגלית לנדאו, נירה פרג וברכה אטינגר
גלריה ברוורמן, תל-אביב
נעילה 15.3.18 :**

Art-ב · עובד/ת · **Tamar Roll**

הוו , הוו , עבודה נפלאה של טל מצליח

לייק · השיבי 4 ימים

